

РЕШЕНИЕ

№ 4

гр. София, 04.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6442** по описа за **2021** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на юрк. С. Б., като пълномощник на ПАТЕНТНОТО ВЕДОМСТВО на РБългария, представлявано от председателя, срещу РЕШЕНИЕ №20123304/25.05.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 19^{-ти} състав, по н.а.х. дело №10956 по описа за 2020г., В ЧАСТТА с която е отменено Наказателно постановление (НП) №124/20.07.2020г.

Касаторът претендира за неправилност на съдебното решение, в оспорваната му част, като постановено в нарушение на материалния и на процесуалния закон. Намира за неправилен извода на първостепенния съд, че в НП е посочен погрешно субектът на нарушението. Изтъква, че проверката, извършена от служители на РПУ-А., се е случила в търговски обект, стопанисван от юридическото лице [фирма] при което са били открити данни за извършено административно нарушение именно от това дружество. Смята, че не е налице нарушение на чл.57, ал.1, т.6 ЗАНН, тъй като в НП ясно е указано, че използването в търговската дейност е по смисъла на чл.13, ал.2, т.2 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО), а именно - предлагане за продажба, като предлаганите стоки са означени със знак, сходен на марка с рег. №012276473, С., комбинирана. Прави искане да бъде отменено, в оспорваната му

част, Решението на първостепенния съд и вместо него по същество на спора да бъде потвърдено НП №124/20.07.2020г., издадено от председателя на Патентното ведомство на РБългария (ПВ), В ЧАСТТА на наложеното наказание „имуществена санкция“ в размер 3800 (три хиляди и осемстотин) лева, на основание чл.127, ал.1 ЗМГО. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма], ЕИК[ЕИК], оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител адв. Ч. поддържа, че съдебно Решение, в обжалваната му част, е правилно и не са налице сочените касационни основания за отмяна. Твърди, че неправилно е бил определен субектът, който следва да бъде привлечен към административнонаказателна отговорност, неправилно е изведена правната квалификация на нарушението и дори неправилно е била определена стойността на процесните стоки, предмет на нарушението. Претендира за разноски.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор Ю. от Софийска градска прокуратура (СГП), дава заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

С НП №124/20.07.2020г., в оспорваната му част по т.1, на основание чл.127, ал.1 ЗМГО, на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 800 лева, за това, че на 05.03.2020г. в търговски обект – магазин „КОКАЛА“, намиращ се в [населено място], [улица], използва в търговската си дейност, по смисъла на чл.13, ал.2, т.2 ЗМГО, като предлага за продажба 45 броя кутии, съдържащи средства за разтваряне на котлен камък, означени със знак С., представляващ комбинация от словесния елемент С., изписан на латиница със специфичен шрифт, текст обемна форма, изпълнен в тъмносин цвят, диагонално разположен на стилизирано изображение на вътрешна част на пералня (барабан) и вода, описваща полумесец в него, сходен знак на марка с рег. №012276473 (комбинирана), без съгласието на притежателя R. В. С. В.V.

С процесния съдебен акт е ОТМЕНЕНО НП №124/20.07.2020г., В ЧАСТТА по т.1.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел, че НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), който е бил предявен на нарушителя. Решаващият състав е обосновал извод, че по категоричен начин е било установено извършването на административно нарушение по чл.13, ал.2, т.2 вр. с ал.1, т.3 ЗМГО, но при издаване на НП са били допуснати съществени процесуални нарушения, които компрометират отразените в него фактически констатации относно субекта на нарушението, в частта на наложеното административно наказание по т.1. Приел е, че процесните стоки - 45 броя кутии, съдържащи препарат против варовик с надпис от едната страна „С.“, сходен с марка рег. №012276473, без съгласието на притежателя R. В. С. В.V., са били разпространявани в търговската мрежа от [фирма], чрез управителя П. К..

Решението е неправилно, в оспорваната му част по т.1.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл.220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 19^{ти} с-в.

Съгласно разпоредбата на чл.127, ал.1 ЗМГО лице, което използва в търговската дейност по смисъла на чл.13, ал.1 и ал.2 стоки или услуги, означени със знак, идентичен или сходен на регистрирана марка, без съгласието на нейния притежател, се наказва с глоба от 2000 до 10 000 лева, а едноличните търговци и юридическите лица - с имуществена санкция в размер от 3000 до 20 000 лева.

В чл.13 ЗМГО е регламентирано съдържанието на изключителното право върху марка. Според ал.1 на чл.13 ЗМГО правото върху марка включва правото на притежателя ѝ да я използва, да се разпорежда с нея и да забрани на трети лица без негово съгласие да използват в търговската дейност всеки знак за стоки и/или услуги, който е: идентичен на марката и е използван за стоки или услуги, идентични на тези, за които марката е регистрирана (т.1); идентичен или сходен на марката и е използван за стоки или услуги, идентични или сходни на тези, за които марката е регистрирана, ако съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване на знака с марката (т.2) или идентичен или сходен на марката, независимо дали е използван за стоки или услуги, които са идентични, сходни или не на тези, за които марката е регистрирана, ако марката се ползва с известност на територията на Република България и използването без основание на знака би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или известността на марката или би ги увредило (т.3). В чл.13, ал.2, т.1 – т.6 ЗМГО изрично и изчерпателно са посочени хипотезите при които законът приема, че е налице използване в търговската дейност по смисъла на ал.1, сред които е и: предлагането на стоките с този знак за продажба или пускането им на пазара, съхраняването или държането им с тези цели, както и предлагането или предоставянето на услуги с този знак (т.2).

От анализа на цитираните норми следва извод, че правото на притежателя на марката е изключително и е защитено независимо от производителя на конкретната сходна стока, обозначена със сходен знак, т.е. от всяка употреба на подобни стоки във всички аспекти на търговската дейност, като меродавна е липсата на съгласие от страна на притежателя на търговската марка такива стоки или услуги да се пускат на пазара.

В случая, от събраните по делото доказателства и приетата съдебно-маркова експертиза се установява, че стоките - предмет на нарушението, са обозначени със знак, сходен с марка с рег. №012276473. Излагането на стоки и предлагането им за продажба в търговски обект – магазин „Кокала“, предпоставя извод за употребата им в търговската дейност, която се осъществява в проверявания обект. При това не е налице съгласие от страна на притежателя на съответната марка тези стоки да се включат в търговската дейност на лицето, стопанисващо търговския обект.

Както бе споменато по-горе в нормата на чл.127, ал.1 ЗМГО е посочено, че субект на нарушението е всяко лице, което използва в търговската си дейност стоки или услуги, означени със знак, идентичен или сходен на регистрирана марка, без съгласието на нейния притежател. При това е предвидено, че наказателно отговорни могат да бъдат – едноличен търговец или юридическо лице (което се наказва с имуществена санкция) или физическо лице, извършващо описаните дейности, за което е предвидено налагане на наказание „глоба“. Настоящият съдебен състав приема, че административнонаказателната отговорност за извършеното деяние по чл.127, ал.1

ЗМГО следва да се наложи на лицето, което осъществява търговска дейност. В процесния случай ответникът по касация [фирма], стопанисващ търговския обект – магазин „КОКАЛА“ в [населено място], [улица], е осъществявал търговска дейност. Предвид това и тъй като търговската дейност, свързана с излагането и предлагането за продажба на процесните стоки се осъществява от името и за сметка на търговеца [фирма], именно юридическото лице е лицето (субектът), което извършва търговска дейност, респективно използва за това описаните по вид и количество стоки, поради и което именно дружеството следва да отговаря за неизпълнение на забраната, произтичаща от разпоредбите на чл.13, ал.2, т.2 ЗМГО и чл.127, ал.1 от същия закон. След като е придобил, с намерение да осъществява търговска дейност, стоки, върху които е поставен знак, сходен с този на защитена марка, ответникът по касация е бил длъжен да се увери, че не извършва административно нарушение по смисъла на ЗМГО, като изиска от продавачите доказателства за съгласието на маркопритежателя стоките да бъдат пуснати на пазара от тези лица. Съдът намира, че отговорността на разпространителя в търговската мрежа [фирма] стои паралелно, а не изключва тази на наказаното лице. Всеки от двамата субекти може да носи индивидуална отговорност за неизпълнение на задълженията по чл.13, ал.2, т.2 във чл.127, ал.1 ЗМГО.

Правилно решаващият състав е отбелязал, че при изчисляване общата стойност на инкриминираните стоки е допусната грешка, но същата не е от категорията на съществени, които да са довели до нарушаване правото на защита на наказаното лице. При определяне размера на наложеното наказание тази стойност не е от значение, нито пък би била основание да се приеме, че случаят е маловажен, тъй като броят на изложените за продажба стоки, предмет на нарушението, не е пренебрежимо малък.

Правилно е посочена кореспондиращата на нарушението санкционна норма на чл.127, ал.1 ЗМГО. Наложено наказание е определено справедливо, тъй като санкциониращият орган се е съобразил с критериите за определяне на наказанието по чл.27, ал.2 ЗАНН и е наложил имуществена санкция в размер близък до законоустановения минимум.

Предвид изложеното, настоящият решаващ състав приема, че в оспорваната му част обжалваният съдебен акт следва да бъде ОТМЕНЕН, като постановен при наличие на касационно основание за отмяна – чл.348, ал.1, т.1, във вр. с ал.2, предл.1 НПК и на основание чл.222, ал.1 АПК делото решено по същество, чрез ПОТВЪРЖАВАНЕ на НП в частта по т. 1.

При този изход на спора претенцията на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, като същото следва да бъде определено в размер на 100 (сто) лева, на основание чл.63, ал.5 ЗАНН (ДВ, бр. 94/29.11.2019г.), във вр. с чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, във вр. с чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, във връзка с чл.63, ал.1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{ти} Касационен състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №20123304/25.05.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД,

Наказателно отделение, 19^{-ти} състав, по н.а.х. дело №10956 по описа за 2020г., В ЧАСТТА с която е отменено Наказателно постановление №124/20.07.2020г. и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ №124/20.07.2020г., издадено от председателя на Патентното ведомство на РБългария, в частта по т.1, с която, на основание чл.127, ал.1 ЗМГО, на [фирма], ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер 3 800 (три хиляди и осемстотин) лева, за нарушение на чл.13, ал.2, т.2 ЗМГО.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], да заплати на ПАТЕНТНОТО ВЕДОМСТВО на РБългария, с адрес: [населено място], бул. „Д-р Г.М. Д.“ №,52 сумата 100 (сто) лева – разноски по адм. дело №6442/2021г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.